

EU's mangel på beslutningskraft

Af Mogens Camre

18-10-2015

Hvem er EU's leder? Det er åbenbart ikke folkene i Bruxelles men derimod Tyskland kansler Angela Merkel. Det er hende, som på EU's vegne forhandler med Tyrkiets præsident Erdogan og hans regering og det må vel være fordi hun er mere magtfuld end den valgte EU-ledelse i Bruxelles.

Det er godt klaret, mange tyske kejsere og kanslere har gennem tiden forgæves drømt om at styre Europa og så er det altså først nu, at det er lykkedes præstedatteren fra Østtyskland. Ulykkeligvis, for det er ikke hendes version af EU, de europæiske folk ønsker.

Merkels stærke position giver anledning til dyb bekymring i mange lande, for fru Merkel har ikke nogen seriøs viden om, hvad der sker i Europa som følge af de åbne grænser og den derved muliggjorte folkevandring. Ganske vist giver de europæiske ledere udtryk for, at de er ved at blive bange for, hvad indvandringsbølgen betyder for EU, men bekymring er ikke nok til at redde Europa.

De fleste europæiske folk er i oprør over at se en fremmed kultur strømme ind og ændre grundvilkårene i det engang så fredelige Europa. I Sverige er i de seneste dage tre asylcentre blevet brændt ned i protest mod indvandringen, i Köln er en kvindelig borgmesterkandidat stukket ned ved et møde, angiveligt som protest mod den tyske flygtningepolitik. Højreekstremister står bag, skrives der, og det er utvivlsomt rigtigt - der er også mange ekstremister blandt de indvandrende - tallene for vold, voldtægt, tvang til prostitution, smugleri og røveri i flygtningecentrene er alarmerende - og sådan er det jo, det er ekstremisterne på begge sider, som starter ulykkerne. Både Tysklands og andre europæiske landes historie rummer mange eksempler.

Men vi må ikke se det. Vi må ikke kende de økonomiske omkostninger, og vi må ikke tale om, at der sker ødelæggende indgreb i vores og andre europæiske landes gamle kultur. Velfærdsstaterne er bygget op på en model, som forudsætter en meget ens adfærd, en ensartet kultur, selv om nogle mennesker er stærkere end andre og mennesker derfor bidrager og nyder forskelligt. Denne centrale forudsætning er ved at blive ødelagt, i Sverige er den ødelagt og store dele af de andre europæiske folk er rasende over den udhuling af velfærdsstaten, de ser.

Spørgsmålet kan stilles helt enkelt: Skal borgerne i de vellykkede, stabile lande acceptere, at deres politikere udleverer de lande, de har fået ansvaret for - med sociale systemer, hospitaler, skoler, boliger - til de hundreder af millioner, som ikke har formået at skabe andet end fejlslagne samfund, og som nu vil have Europa?

Svaret er nej. Der er kun én løsning på de fejlslagne landes problem: at deres folk begynder at arbejde på at ændre deres lande. Det løser intet problem, at de kommer vandrende hertil og kræver ind. De skal blive hvor de er og arbejde. Det er den måde vi og vore forfædre har skabt stabile lande på.

Den tyske topøkonom Thilo Sarrazin siger det klart: De europæiske landes flåder kan sagtens bevogte Europas kyster og trække alle indvandrerskibe tilbage hvor de kom fra. Europas landegrænser kan lukkes af politi og militær.

Det er hver enkelt borgers ret at vælge politikere, der kan beskytte Europa.